

SZARVAS ÉS VIDEKE

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelen hetenkint egyszer, vasárnap reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Búza-utca, 1283. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények, reklamációk és előfizetési pénzek küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetéseket és hirdetéseket elfogad helyben A NYÁCSIK SOMA UTÓDA CZÉG.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.
Egyes szám ára 10 kr.
Hirdetések és nyilttéri közlemények jutányos áron vétetnek fel.

Olvasóinkhoz.

Lapunk múlt számával a „Szarvas és Vidéke” megfutotta fennállásának első évnegyedét, s a mai számmal már új évnegyedbe lépett.

Három hónap sokkal kevesebb idő egy vidéki ujság életében, semhogy abból további életfejlődésére csalhatlan következtetést lehetne vonni.

Ez uttal ez annyival kevésbé lehetséges, mintán az idő rövidsége mellett az első hónapok alatt, — ami igen természetes, — nekünk is a kezdet nehézségeivel kellett küzdenünk.

S hogy a lap szellemi színvonalát ily körülmények között is sikerült kezdetől fogva nem csak fenntartani, de sőt hétről-hétre fokozni, ezt nagyrészt és egyedül buzgó s tevékeny munkatársainknak köszönhetjük, kik pusztán a nemes ügy iránti lelkesedésből csoportosultak vállalatunk köré. Az ő készséges támogatásuk segített annyira, hogy lapunk ma már szívesen látott vendég Szarvas város és a vidék társadalmának minden rétegében.

S ezt tekintjük mi munkánk legszebb jutalmául. Ezen jól eső tapasztalat arra kötelez bennünket, hogy jövőre is tántorítlanul haladjunk a kitűzött cél felé s lobogtassuk a zászlót, melynek jelszava: béke, egyetértés, a polgári erények megszilárdulása, a kor által igényelt haladás a községi élet minden ágában!

Ha e magasztos eszménytől eddig elé messze távolmaradtunk, szolgáljon mentségül, hogy azt legalább megközelíteni teljes erőnkkel igyekeztünk. Polgártársaink további bizalma és támogatása fogja lehetővé tenni, hogy lapunk, jót művelve, nyomot hagyjon közéletünkben s párt- és személyi tekintettől menten egyesítse, emelje s kitartásra buzdítsa városunknak és vidékének lakosait érdekközösségükben.

Programunk részletezése helyett rámutatunk a „Szarvas és Vidéké”-nek három hónapos multjára: fényesen

igazolja ez, mikép szerkesztőségünk oly jó móddal szerveződött, hogy mellette a lap soh'se szenved hiányt munka-erő és tárgy tekintetében.

Nem utolsó előnyét képezi lapunknak a gazdag és kimerítő hírrovat s a különös gonddal és választékosan szerkesztett szépirodalmi rész, mely most a közeigő őszi és téli estéken kellemes szórakozásul fog szolgálni a család női tagjainak is. Az olvasó közönség kedvenczétől, a krónikás és nem krónikás adomák jóízű elbeszélőjétől már mai számunkban megkezdjük egy érdekes tárczacikk közlését, tudatjuk egyszersmind, hogy derék munkatársunk az új évnegyed folyamán többször be fog hozzánk kopogtatni érdekes közleményeivel, mind oly kiváló dolgozat, mely bármely fővárosi lapnak is becsületére válnék.

Látható ezekből, hogy a szerkesztőség mindent elkövet a lap fennmaradása és felvirágoztatása érdekében. S a közönségtől mindezekért csak jóakaró pártolást és érdeklődést kér cserébe.

Azon reményben, hogy az új évnegyedben olvasóink száma tetemesen gyarapodni fog, új előfizetést nyitunk a szept.—decemberi negyedre, kérve az előfizetési pénzek s a mégkünn levő hátrálékok mielőbbi szíves beküldését.

Előfizetési ár: szept.—decemberre 1 frt 25 kr. Előfizetéseket elfogad a kiadóhivatal és a Nyácsik Soma Utóda czég.

Szarvason, 1890. okt. hó.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal.

Október hatodikán.

Nemzeti történetünk egyik legsötétebb gyásznapja október hatodika.

A magyar szív elborul és a hazafi szemeiből könnyeket facsar a fájdalom, melyet e nap emlékei keblünkben felidéznek.

A nemzet büszkeségét vérengző vadsággal tiporták porba a magyar szabadság lelketlen hőhérai és akik a

haza önállósága és függetlenségeért mint oroszánok küzdöttek vérrel áztatott csatamezőkön, azokat a hatalom bérénczei a felülkerekedett gyávaság féltelen bosszújával bitófa alá állították, hogy ártatlanná tegyék a nemzeti hősokeket a nemzet zsarnokaira nézve.

Szabadságharcunk hősei pribékektől készített sírgödörbe hullottak az aradi Golgothán 1849. október hatodikán. Hősök voltak és hazafiak, díszes és virága a magyarságnak, mert egy nagy és dicső eszmeért szálltak síkra, az volt az oka, hogy üldözték őket és mert ez eszmét nem akarták elárulni, azért kellett halállal fizetniök.

Deningen gróf; Damjanich, Póltenberg; Vécsey; Aulich, Nagy Sándor; Török Ignác, Lahner György és Knezics Sándor a nevei a nemzet vértanuinak, kiknek gyászos halála 41. évfordulóján most emel emlékszobrot a nemzet Aradon.

Ünnepe lesz e nap a magyar nemzetnek, mely a hősök példájából reményt merít a jövőre és bátoritást a kitartásra. És Magyarország népe október hatodikán az aradi Golgotha felé küldi fohászát, mely áldást eseng a hősök emlékére.

Arad főtere szentelt hely lesz, mert az emlékszobor, mely ott díszleg, egyszersmind hirdetni fogja, hogy voltak és vannak magyarok, — kik a magyar nemzeti eszmeért meghalni készek voltak és akiket sem ígérrel, sem fenyegetésekkel nem lehetett megingatni hazafiságukban.

A nemzet halálja koszorút fon a kegyelet virágaiból és oda helyezi az aradi emlékszobor talapzatára örök dicsőségére a honfiai áldozatkészségnek.

Az a nemzet, melynek fiai ekkora áldozatokra készek valának és a mely örökös halálját ily magasztosan tudja kifejezésre juttatni, annak nem kell lemondani a jövőről; és ha jelenét a nélkülözés, a szenvedés, s mellözés kínos mozzanatai elárnyékolják is, a szebb jövő reményét még sem vesztheti el végképen.

A vértanúk emlékszobra, melyről október hatodikán lehull a lepel, Arad város főterét a magyarok Mekkájává fogja avatni, a hová el fogunk zarándokolni, erőt keresni az imában, melyet a magyarok istenéhez küldünk nemzetünk boldogságáért és hazánk jólétéért.

Azok, kiknek nem adatott jelen lehetni a nagy nemzeti ünnepélyen, október hatodikán üljék meg azt távol Aradtól és rebegjenek imát, mely a remény és gyász érzelmeiből fakad, s mely a szellem szárnyain elszáll az aradi Golgotháig, hol ezek fohászával egyesülve, a világnak hirdesse, hogy a magyar nemzet él, s vértanúinak emlékoszlopa előtt esküszik, hogy az eszmét, melyet e szobor képvisel, mélyen bevészte szívébe és hogy megértette a szózatot, melyet a szobor fölött örökös nemzeti geniusz a magyar népek állandóan sugall.

— **A körös-tisza-marosi** ármentesítő és belviz-szabályozó társulat, az ártérfejlesztése ellen a 30 napi közszemlére kitétel ideje alatt beadott felszólamlások első foku elintézésére, a f. é. szept. 7-én tartott közgyűlés 12. sz. határozatával Szarvas község területére ötös bizottságot küldött ki, mely is a folyó évi szept. 27-én délelőtt Szarvas város házában helyszíni tárgyalást tartott Garzó Imre társ. alelnök elnöklété alatt. A megidézett érdekelt felek a szarvasi járási községekből nagy számmal jelentek meg, s mindnyájan tiltakoztak az ártér-kataszteri bizottságnak azon, közgyűlésileg elfogadott határozata ellen, hogy a felső körösmenti érdekeltiségre az 1830. évi ár vizsine alapján, a katasteri tiszta jövedelem minden forintja után 438. kr. adó rovatott ki a nélkül, hogy a miniszterium ezt helyben hagyta volna, s annak dacára, hogy a volt kormánybiztos, Horváth Gyula azon alkalomból, midőn a körösmenti érdekeltiség a tiszta-marosi társulatba beolvasztatott, biztosította a körösmenti érdekeltiséget, hogy birtoka után az 1830-as vizsine alapján eső adót fizetni nem fogja, hanem csak az 1855-iki 11kros, és 1881-ki 4 kros adóval fogna megrovatni. — Jelenleg pedig az 1890. évre az 1830-as ártérfejlesztés alkalmazta-

tott s így pl: gróf Bolza Anna (gróf Csáky miniszter neje,) ki 1889-ben 774 frt 93 krral rovatott, most 2378 frt 86 krt volna kénytelen fizetni. Vagy a kisebb birtokosok egy negyed telek után a korábbi átlagos 6 frt helyett 40 frttal terheltetnek tőketörlesztés és kezelés címén. Így az egynegyed telkes gazda, nyolcz kataszt. holdja után, ártér, egyéb adó s közköltség címén évente 104 frthorribilis összeget fizet, tehát tul kataszteri tiszta jövedelmén. — Mindezek ellen támasztott egyhangú tiltakozás azonban mit sem használt. Az ötös küldöttség, Pól Dani kivételével határozatilag kimondotta: „hogy a 30-as ártér kihagyni nem lehet, s így a kérelemnek helyt nem adhat. Mert — ugymond — a törvényszerű s a legfontosabb műszaki ártérfejlesztés kimutatja, hogy itt a terület tényleg a 30-as vizsine alá esik. E kimutatással szemben pedig a volt kormánybiztos biztosítása, vagy akárki másnak ily kijelentése merőben érvénytelen.” — Pól Dani bizotts. tag álláspontját továbbra is fenntartván, szavazata jegyzőkönyvileg felvetett. — Ezen adó túlzorhelytetés lehangolólag hat az érdekeltiségre, s alkalmasint maga után vonja ezen határozat a körösmenti érdekeltiségre a társulattól leendő kilépését. — Az agitatio megkezdetik, s a körösmenti érdekeltiség lépéseket fog tenni, hogy külön önálló társulattá alakuljon.

Szarvas község költség-előirányzata az 1891-ik évre.

A. Bevétel;

1. Az 1890-dik évi pénztári maradványból — —
2. Községi épületek házbéréből 2162 —
3. Községi földek hasznóbéréből 5041 85
4. Házilag kezelt községi földek jövedelméből 3903 —
5. Előfogatozásokból 225 —
6. Községi bikák eladásából 300 —
7. Községi bikák használatából 245 —

8. Gabona és lábasjóság mázsálásából 130 —
9. Állami ménék tartásáért 220 —
10. Vadászati jog hasznóbéréből 262 50
11. Bérlők által megtérített adók 762 83
12. Behajthatlanná vált községi adók 103 79 ¹/₂
13. Adóvégrehajtási díjakból 500 —
14. Ipardíjak s iparbíróóságokból 120 —
15. Napszámosok községi adójából 118 20
16. Községi kötelekbe felvételi díjakból 50 —

Bevétel összege 14144 17 ¹/₂

B. Kiadás:

	frt	kr
1. A község államadójára	1797	12
2. Ártér utáni kiadásra	927	82
3. Jegyzői nyugdíjalapra	397	62
4. Adóhátralékok leírására	103	79 ¹ / ₂
5. Tisztviselők s előjárók fizetésére	10550	—
6. Kezelő és segédszemélyzet fizetésére	3400	—
7. Iroda körüli napidíjakra	1825	—
8. Községi rendőrség fizetésére	2780	—
9. „ „ ruházatára	819	—
10. Községi cselédség fizetésére	2352	—
11. „ „ ruházatára	441	—
12. Hivatalos utazások és napidíjakra	800	—
13. Népinevelés s iskolai célokra	3505	—
14. Segélyező és könyvtáradományokra	50	—
15. Helybeli kórház s ápodára	1214	—
16. Irodai szerekre	1200	—
17. Világítás a városházán	100	—
18. Utczai világításra	673	—
19. Hazai hírlapok előfizetésére	45	25
20. Károlyi kastély s tartozékai vételére	8108	70
21. Károlyi kastélyátalakítására	3000	—
22. Közs. épületek fenntartására	800	—
23. Községi épületek tüzkár elleni biztosítására	79	45
24. Nép-kert alakítására	1085	—

TÁRCZA.

Selma Dalaiából.

IV.

Tudja minden, hogy szeretlek,
Milyen forrón, véghetetlen!
Tudja virág, tudja szellő,
Tudja minden síró felhő;
Bevallottam szívem titkát
Minden kicsi kis fűszálnak;
Ezt éneklék a madárkák,
Mikor ágról-ágra szállnak;
Tudják szívem nagy szerelmét
Lenn a földön, fönn az égen . . .
De mit ér, ha nem tudod — te,
Mennyországom, üdvösségem!
Mért nem szabad kebledre lát
Egyszer is csak leborulnom?
Mért van tiltva, hogy én ottan
A lelkemet kikövelegem?
S aztán mért nem, mért nem lehet
Meghalnom a szíved felett?
Hadd tudnád meg te is egyszer:
Mi vagy nekem . . .
Bírhatalan mennyországom,
Elérhetlen üdvösségem!

V.

Nyitva felejtett ablakán keresztül
Hűs hajnali szellő ki- s belebben . . .
Csitt, csitt, csöndesebben!

Ablak előtt a vén akácfa lombja]
Fürtös virágot zizegve ontja . . .
Csitt, csitt, csöndesebben!

Fönn az ereszen a fecske madárka
Belekezd bohókás játszó dalába . . .
Csitt csitt csöndesebben!

Fehér pillangó jó s száll homlokára,
Lecsukott pilláit legyezi szárnya . . .
Csitt csitt csöndesebben!

Mosolyog. Édes a hajnali álma!
Háttha rólam van boldog álmodása . . .
Csitt csitt csöndesebben!

Faj, föl ne riadjon e reggeli zajban,
Csak még egy csókot rabolhat ajkam . . .
Csitt csitt csöndesebben!

DALAMÉR.

Hogyan verték meg a mi kedves Pali bátyánkat egy füst alatt ötször?

— Ez nem krónika adoma, hanem igaz történet, melyet is a „Szarvas és Vidéke” számára emlékeztetnek okáért megírt: **A. B.**

Hej! ha láttátok volna, amint ott felelt a földön, végig nyulva s horkolva, mint a nilási barom, — mi meg húztuk le a csizmáit, aztán nyolcz szál fidibuszt húztunk a lába-ujjai közé, meggyújtottuk, csillagot

rugattunk vele; mert hát az volt a törvény, hogy aki a lumpolásból kidül, azzal meg kell rugatni a csillagokat; mi pedig ekkor már harmadnapja cselekedtük a Károly bácsiéknál, nem is úgy ám, mint a mostani fiatal-ság! hm? mit is tud ez? Semmit. — Elmennek a kocsmába, megisznak egy szifonyt meg háromszor három deczi bort, aztán meg-részegeznek, az utcán valami scandalumot csinálnak, megkergetik őket a rendőrök; az meg már elmaradhatlan, hogy összepocskolják magukat, vagy, ha névnap, avagy valami táncmulatság van, beülnek egy sarokba inni meg kártyázni, s a sok szép drága kis repülő angyalkákat hegyják unatkozni! Biz, hogy nem ilyen gyerekek voltunk mi! Nem vertük ám össze a térdünket a csárdásba, mint a mostani fiatal-ság, hanem, ha begomboltuk az atillát, kiáltunk a közepre, kijártuk a kopogóst úgy, hogy csak úgy szórták felénk a sziporkát azok a tündöklő gyémántszemek, s mikor felhívtuk azt, a ki kedvünkre való volt, repült karjainkba oly sebesen, hogy nincs az a — sürgönyt vivő posta-galamb, aki gyorsabban kelne szárnyára; — ha meg aztán arra került a sor, hogy fogjuk meg a poharakat, akkor is helyt álltunk, s ha a gazda bezárta az ajtót, hogy hát inét nem megy ma el senki, leültünk a földre karikába, s ott ültünk harmadnapig!

Épen így ültünk a Károly bácsiéknál

25. Ártézi kútra	3149 45
26. Pallók, járdák s dobogókra	2500 —
27. Levéltár felszerelése s berendezésére	300 —
28. Bikaszin építésére	500 —
29. Vizipuskák szakértői gondozásáért	40 —
30. Községi lovaknak abrak árában	1028 —
31. Állami csődörések élelmezésére	90 —
32. Állami ménék ellátására	299 60
33. Bikabornyuk vételére	500 —
34. Mesteremberek s kereskedők számlájára	2000 —
35. Vadászterületi bér felosztására	237 50
26. Előre nem láthatókra	2500 —

Kiadás összege 59964 30 ¹/₂

Bevétel összege 14144 17 ¹/₂

Mutatkozik hiány 45820 13

I. csoport 117381 frt 87 s fél kr. állami adó után $33 \frac{39}{100} \frac{0}{0} = 39193$ forint 80 kr.
 II. csoport 66116 forint 87 kr. állami adó után $7 \frac{66}{100} \frac{0}{0} = 5064$ forint 55 kr.
 III. csoport 43092 forint 08 krajczár állami adó után $3 \frac{65}{100} \frac{0}{0} = 1572$ forint 86 kr.

Összeg 45821 frt 21 kr.

Kelt Szarvason, 1890. július 20.

PÓL DANI, TEPLICZKY CÁNOS,
főjegyző. bíró.

SZINÉSZET.

Péntek, szept. 26. Fulinusz Aurél 100 arannyal jutalmazott énekes népszínműve, a „Náni“ került színre. Molnár Józsi a boszniai hadjáratban megsebesülve Glogovácra, s ott egy derék sváb családhoz kerül, hol az egész háznép gondos szeretettel ápolja

de kivált a Nánicerl, ki a csinos fiúba bele is szeret s mivel gazdag, az öreg Kreutzer papa is szívesen fogadja vőül. Józsi haza viszi jegyesét, hogy anyja áldását kérje a frigyre s az öreg sváb és fia is elkísérik, hogy megtekintsék a Molnárék gazdaságát. Itthon azonban kisérl, hogy Molnáréknak voltaképp semmijök sincs, hogy apjuk mindenét elkártýajta s csupán Szilárd Péter barátságának köszönhetik jólétüket, ki részint a megboldogult barát iránti kegyeletből, részint a szülőknek régi közös tervénél fogva, hogy Józsi elveszi a Szilárd leányát, Rózsát, meghagyja őket a vagyon látszólagos birtokában. Igaz hogy a negédes Róza se szereti Józsit, sőt szíve a Lupi bácsi lump fia, Sándor felé húzza, a ki a svihákok legkitűnőbb példányai közül való, de azért megvan a háborúság; Szilárd dühös Sándorra s executióval fenyegetőzik, az öreg sváb detto dühös Sándorra, a mért álnok beszédekkel fészkelődött a leánya szívébe, és a kedves és hűséges Nánicerl is — bárha kész volna Józsi szegénységén megosztotni — a „jó muada“ iránti tekintetből, a ki Glogovácson főzi a sok hecsenpeclekvárt, megis csak lemond róla, sőt hogy a szíve bajából kigyógyítsa, önfeláldozólag a kopasz, de gazdag Szilárd Pétert, ki veszekedett módra beháborodott a kis „svábbogárba“, színelég férjül választja. Ezzel sikerült is magát Józsival megutáltatni annyira, hogy ez elkeseredésében pénzes tárczátvág a leány lábához szeretkezési díjul, de mielőtt az ily szörnyen megsértett család haza térne, Náni a Józsi atyja sírját szerelmi bánata és kegyellete jeléül megkoszorúzza, ekkor a sírnál találkozik a szerelmes pár s megbékül valamennyire, hogy legalább jó emlékezettel váljanak meg. A válás után Józsi pisztolyt szegez fejének, el is sűti, de még idején rántja félre kezét — Sándor, a kiről sehogy sem tudai, mi keresni valója volt a temetőben. De hát jó, hogy ott volt; a dördülésre egyszerre ott terem az összes személyzet s az öreg Kreutzer meghatva e szerelem nagy-

ságától beleegyezik a házasságba, Szilárd pedig — a Nánira való nézvést — meghagyja Józsit a vagyon haszonélvezetében, még majd apránként letörli adósságát stb. Egyszerű mese biz ez, szegényes cselekvénnyel és képtelen megoldással, de az egyes alakok jellemzése oly mesteri s oly mulatságos, hogy ez bizvást megvesztegethette a bírálókat ama 100 arany pályadíj erejéig.

Hatása kivált olyan közönségre lehet igen nagy, mely ez alakokat a közéletből közvetlenül ismeri, a mely a temérdek sok sváb szöveget és Sándornak, az „állandó egyetemi polgárnak“ és kiváló kártyakapacitásnak csupa játékos műszavakból bámulatos ügyesen szőtt-font beszédét könnyen érti. Az előadás különben nálunk is elég hatásos volt, sok volt, sok a nevetés és volt meghatottság is elég. A fősíker persze Margó Céliáé volt, ki ez estén új oldalról mutatta be fényes színpadi tehetségét úgy a vig mint a komoly elemben. Dalait gyönyörűen énekelte, a svábos szövejtés egész természetesen folyt ajkáról, játékában, minden mozdulatában a szerep tökéletes átértése nyilvánult; táncával pedig megmutatta hogy kézzel lábbal ért a művészethez. Breznay született sváb módjára beszélt Szepi fiával (Rác) együtt. Szendrey Sándora tökéletes svihák volt, ki méltó tapsokat aratott. Kiss János Józsija, Győre Szilárdja és Vihary Lupi bácsija szintén szerencsés alakítások voltak. Szóval az est teljesen sikerült.

Szombat, szept. 27. Rác Gyula jutalomjátékaul Zellés Genée „Koldus diák“-ja Millöcker zenéjével került színre. Régi jól ismert operette, melynek egyes zenerészleteit rég elkoptatta a verkli, a mi különben minden jó zenének közös sorsa levén, dicséretére válik a műnek. A közönség gyér voltának is bizonyosan az volt az oka, hogy se a szöveg, se a zene nem birt ujdonság ingerével; hozzá még régi tanulság, hogy a sokat hallott zene csakis magas művészi előadásban

is Juliánna napján, mikor Pali bátyánkkal csillagot rugattunk!

Hogy ki volt a mi kedves Pali bátyánk? azt nem lehet egy könnyen elmondani. — Composszessor volt, s mint afféle nemes úr, se adót, se papbért nem fizetett, örökké a fiatalsággal szeretett tartani, s beszélt neki olyanokat, hogy a hallgatóság majd eldült nevében; — különben akkora orra volt, hogy jó lett volna valamely vidéki színházba sugólyuknak, mely körülmény azt bizonyította, hogy Pali bátyánk bátor ember, — jól tudjuk u. i. a történelemből, hogy a nagy Napóleon mind a nagy orrú embereket választotta generálisokul, minthogy leginkább megbízott azok bátorságában. Ki is próbáltuk Pali bátyánknak a nagy bátorságát egyszer: egy városba voltunk egy atyánkfánál, ki az emeleten lakott; este jól elkéstünk valahol, s mikor haza mentünk, egy közülünk előre ment s a lámpákat eloltotta a lépcsőházban, ez a valaki én voltam, aztán beálltam a lépcsőkanyarulatnál egy fülkébe, a többiek — előleges összebeszélés folytán — sietve rohantak fel a lépcsőn, Pali bátyánk a polagrás lábával hátra maradt, folyvást ismételve: „ugyan há szadtak már? várjatok már! nehéz ám nekem ezeken a vén csikókon utánatok baktatnom! Mikor aztán a kanyarulathoz ért, én a sötétben a fülkéből egy hosszút sóhajtottam! . . . No hisz

nem volt padagra, nem voltak vének a csikók! úgy nyargalt fel Pali bátyánk a lépcsőn, mintha ostor-hegyre vették volna, s a szobába érve, nagyot fujván mondá: „ördög vigye el a kontignációs házatokat, lélek jár itt“, — s az ábrázata olyan volt, mint a megfagyott emberé!

. . . . Mikor aztán teljes 24 órát aludt volna Károly bácsiéknál Juliánna napon, ott a földön elnyulva, s a generális csillagrugátás után nagy nehezen lelket vertünk beléje, azt mondá a kedves háziasszonynak: „helyre kis mulatság volt biz ez kedves Julesa hugom, hanem csak azt becsülöm az egészben, hogy még csak spitem se volt!“ Mert hát az volt az elve, hogy mind komisz ember az, a ki csak egyszer is berug!

Mikor aztán valahogyan neki kászolódtott, kértük, hogy mondjon el hát egyet azok közül a régi históriák közül, — mondá:

— Daloljátok el hát velem az én nótámat előbb; — mert volt Pali bátyánknak egy kedves nótája, melyre mindannyiszor rágyújtott, valamennyiszor csak egy kis bortéle itálnak bevétele utáni állapotban érezte magát, mi tehát fújtuk vele:

Hej! csak azon kérem a hatalmas Atyát,
Hogy adja kezembe tokos német nyakát,
Hogy de meg is ríznám tokos német nyakát
Hogy jujgatva kérné az Orv-Máriát!

Ez volt a Pali bátyánk nótája, mely mindonképen azt bizonyította, hogy ő nagy hazafi legyen! Néha azonban úgy neki

keseredett az elméje, hogy két nap se jutott eszébe!

— No! . . . hát elmondom, hogy hogyan vertek meg engem egy füst alatt ötször! s mondá, a mint következik:

— Hát — tudjátok, gyerekek — mikor már a grammatika klasszist itthon a rektor előtt elvégeztem, az édes apám a Sz—i Kaszás sógorral összebészelt, hogy engem annak a Lajos fiával együtt elvisznek Gyönkre syntaxistának. — Ugy is lett. — Édes apám engem elvitt Sz—ra, a Kaszás bácsi meg engem is, meg a Lajos fiát is elvitt Gyönkre a gimnásiumba, átadott az öreg Motyog professzornak, ki is crudeliter megcensált, s beirt a syntaxisták közé. — Kaszás bácsi aztán azzal hagyott ott bennünket, hogy: „no gyerekek, aztán tanuljatok ám, mert különben meghámlik a bőrötök, ha pedig jól tanultok, karácsonyra majd szép cifra ruhát kaptok.“

Mi tehát ott maradtunk, hanem:

Azt gondoltuk, hogy itt is úgy megyen, mint otthon a rektor keze alatt, hogy, ha meguntuk az iskolába lételt, hát kiszüktünk a szilvásba szarkafészket szedni, meg a szomszéd urambátyámék kertjébe péczitököt lopni! Hej! de megjártuk ezzel egyszer! Hát — tudjátok — úgy történt, hogy eluntuk már az öreg rektor előtt recitálni a grammaticából, hogy:

„Csak marmor, arbor, acquir, cor
Vesznek fel himnemet, az or-

élvezhető, a mire — eddigi tapasztalataink alapján — nem lehetett számítanunk — primadonna nélkül. Ilyen esetben háromszoros pech volt, hogy a darab közepe táján Rácz, kitől a legszebb zenei részleteket vártuk, hirtelen elrekedt. Elkedvetlenedtünk s rossz kedvünket Breznaynak utolsó felvonásbeli „udvariaskodásai“ is alig bírták némileg eloszlatni, mert nehéz dolog jó képet vágni, ahhoz az udvariátlansághoz, a mit az igazgató a bérlőkkel szemben elkövet, a mikor a bérlői előadásokban kívántató erőkről nem gondoskodik. De ne is elmélgedjünk sokat az előadásról, mondjuk inkább, hogy: „spongya rá!“

Vasárnap, szept. 28. Vidor népszínműve az „Ingyenélők“ került színre Szentirmay és Serly dalaival s Margó Célia vendégszerelésével. Meglátszik e darabon is, hogy színész írta, még pedig olyan színész, ki a színpadi hatások minden csínját-bínját alaposan érti, s a legegyszerűbb cselekvény keretében is alkalmazni tudja. Tagadhatlan, hogy e műben is némely jelenetek és események nagyon gyengén, vagy épen sehogy sincsenek megokolva s ugyancsak lazán függenek össze, de azért a jellemek alakításában és tetteikben a színpadi hatások minden fortélya oly ügyesen föl van használva, hogy érdeklődésünk folyton ébren marad — ha a darabot jól, nagyon jól játszó. A sikernek e mulhatlan feltétele ez estén nem hiányzott, a társulat valahány jó erője, mind szerepelt s szerepét jóformán hibátlanul játszotta mindenki, a mi csak azt a régi tapasztalást igazolja, hogy a jó színész a közepes szerepet is élvezhetővé teheti. Magának Kiss Sárinak szerepe sem épen valami kiváló jeles szerep, hatása teljesen a színésznő egyéni virtuozitásától függ, a kinek jól kell énekelnie, tánczolni, mókázni, mint a hogy Margó tette, ki a mellett, hogy kedves, ügyes, kaczkias fruskát ábrázolt, szerepének összes kedélyi mozzanatait nemcsak érvényesíteni tudta, de fel is fokozni s ezzel a szerepet életképessé tenni. Dalait

Végük közül a r b o r -nak

Elibe nőnemét raknak “

tehát kiszöktünk, s átmásztunk az urambátyámék kertjébe, hol is gyönyörűen sárgultak azok a szép kis péczitökök, a miket a paraszt gyerekeknek kukoriczás kenyérért szoktunk elcsereálni; — hát a mint átmásztunk a kerítésen, s megyünk tovább a Lajossal a ribizli-bokrok közt négykézláb, egyszer csak csihéé, puhéé! úgy beledurrogat a hátunkba az urambátyám kocsisa a négylovas ostorral, hogy csak úgy foszlott rólunk a mellény, ing! Jajaaj! .. azzal mi: vedd el magad! neki a kerítésnek, a kocsis meg utánunk, dirr-durr, piff-puff! hát még ott-hon, mikor az elfoszlott mellényért, ingért elővettek bennünket. volt istenes ne múlass!

Mondom: az öreg Motyogi előtt nem lehetett ám így tenni, mert, ha csak egy szabályt nem tudtunk is, vagy csak ki is tekintettünk a könyvből, vagy a szellőző negyed órakor perczre be nem mentünk, úgy elfenekelt bennünket, hogy különben se kellett. — Tanulni tehát muszáj volt, tanulunk is, — és szivzokogva vártuk a karácsonyt, mikor majd megkapjuk a szép cifra ruhát.

Mikor aztán a karácsonyi vakációt kiadták, a cifra pedig jött, mi egyet gondoltunk, összebeszéltünk, s úgy cselekedtünk, a mint következik:

(Vége köv.)

gyönyörűen énekelte s kivált a vénlányok couplet-jával egészen elragadta a közönséget, kecses mókáival és jóízű naivságaival pedig sokat, talán kelletén túl is nevetteget, a mennyiben a figyelmet néha az egyidejű komoly drámai mozzanatoktól a maga bohókodásaira terelte. Szintígy, csakhogy a drámai mozzanatok felfokozásával tette hatássossá Ganga Eszter szerepét R. Balogh Etel, kinek érzelmes, szabatos játéka ezuttal is a szokott gondos, minden részletekre kiterjedő tanulmányra vallott. Boros Jánosnak (Breznay) a derék tisztos svábmagyarának, okos, energikus családfői viselkedése és gondolkodásmódja élénk rokonszenvet költött s nevének nagyzó erőlködése dicséretére váltak Tolnaynének. Szendrey ismét elemében volt a Weiner svihákságaival. Vihary Balog Pistában nem magának való szerepet választott; Győre jó rendőr volt, de szerepében néha akadozott; Kiss sikeresen játszotta Jani szerepét, jól odaillett Sárrikájához kivált durczáskodó meg szemérmeskedő jeleneteiben.

Szept. 29-én Hétfőn Bátor Szior és Hegyi Béla „Titkos Csók“ című operettejében lépett fel Margó Célia, mint Lolotte; mivel a mult héten e darab volt a művésznő utolsó föllépteül jelezve, a közönség ez estére rendezett kedves vendége számára egy impozans tüntetést. A nézőtér szorongásig megtelt, a földszinten a bejárókat is rögtönzött ülőhelyek foglalták el s a páholyok peremje virágcsokrokkal volt elhalmozva. A művésznőt megjelenésekor perczekig tartó tapsvihar fogadta s a szuffiták közül egy óriás koszoru bocsátkozott alá. Margó Célia ez este is mint rendesen, elragadta a közönséget. Igazi művész temperamentum. Minden szerepében finom érzékkel találja meg a lényegest, a jellemzetest s azt erős közvetlenséggel s nagy színpadi rontinne-nal fejezi ki. Még akkor is, midőn előkelő elődöket utánoz, alakításába bele tudja ütni a maga rokonszenves, szeretetreméltó egyéniségét. Tiszta, üde hangja meg tudott birkózni arénánk kegyetlen akusztikájával is s a finálékban győzedelmesen csengett át a karok hangözönén. Különösen hatással énekelte a „megnyert dolog, ha mosolyog“ kezdetű keringőt, melyet a lelkesült közönség megismételgetett. Maga az operette zenéje ugyan nem igen támogatta előadásának sikerét, mert az néhány couplet s a II felvonásbeli csinos és hatásos finálé kivételével nagyobbbrészt elcsépeelt zenei közhelyekből áll. S egy néhány szám hangmenetében, fordulataiban régi ismerősöket kellett üdvözölnünk. Margó Célia mellett még a mi kiapadhatlan humorú Breznaynk nyert tapsokat. A többiek is eléggé jól megállták helyüket. A karok összevágók voltak.

Szept. 30-án, kedden az „Eleven ördög“ Kontiismeretes operetteje került színre, Margó Célia bucsúföllépteül, Lestoriéres vicomté ama hatásos nadrágos női szerepek közé tartozik, a melyek egyenesen bizonyos népszerű művésznők számára írtak. A bucsúzó művésznő ezt a szerepét is nagy hatással adta. Neki különben is minden jól áll. Választékos öltözékei szintén hozzájárulnak a külső siker emeléséhez, a mely mindig összhangosan egyesül a szerep gondos kidolgozásával és soha sem teng túl az alakítás, a jellemzés rovására. Margó Célia mindig játszik, akkor is, midőn nem beszél vagy énekel s nincs az előtérben, a mivel különben a többi szereplőket, — Rónaynének, emez öntudatosan alakító s szerepébe egész lényével elmélyedni tudó, intelligens fiatal művésznő

és Breznayn kívül, — nem lehet mindig vádolni. A lelkesült fogadtatásban, a szünni nem akaró tapsokban a közönség kifejezni látszott a bucsúzó vendéggel szemben azt is, hogy: a viszontlátásra! Breznay pompás tanácsos volt. Az ókori klasszikusok eredeti és erdményes tanulmányozását nagy derűségben élvezte végig a közönség; csupán azt kell megjegyeznünk, hogy nem értjük, mért kell a becsipett embernek sváb dialektusban beszélnie. Ez egyetlen tulzás kivételével Breznay alakítása tökéletes volt. Völgyi Katicza eléggé ügyes szabóné volt. Győre, ez a szorgalmas és gondos színész, operettei szerepkörben is élvezhető. Bérczy Mariska szép alak volt; ennél többet róla nem mondhatunk. Szendrey Soubise hercege csak epizódikus alak ugyan, de azért e különben tehetséges fiatal színész nagyobb gondot is fordíthatott volna rá. Igaz, hogy Soubise herceg elvesztette a rossbachi csatát, de azért a szerencsétlen tábornagyból nem szükséges egy elkényeszeredett káplárt csinálni.

Szerda, okt. 1. Binon és Mars „Válás után“ című vígjátéka került színre. Végre valahára ismét egy oly darab, mely önmagában, jelesül a cselekvény ügyes és természetes szövődésében, a jellemek erős marquirotottságában, a jelenetek változatos élénkségében, a dialogok gazdag franciás eszprítjében hordja sikere biztosítékait és abban a célzatosságban, hogy korunk egyik nagyfontosságú kérdését, a válást a színpadon próbálja megoldani. Ugyanis a mikor a közel-multban a francia parlament a válás törvényét tárgyalta, a kérdéshez irodalmi uton is hozzászóltak némely kiváló írók. E célnak kívánt szolgálni mulattatva a vígjáték is, melyben a megoldás — ha szavazatnak vesszük a „divorgons“ kérdésében — elég! furfangosan odalyukad ki, hogy e törvény rémséges sok családi galibát tesz lehetővé, mint a hogy Duval és Bourgenauf szenvedtek meg miatta, de végre mégis jó — az asszonymnak, mint a hogy Diane eljutott vele sok hányódás után a révpartra. Tehát jó is, rossz is a válás törvénye, a szerint, a milyen az anyós. A darab belső értéke könnyűvé tette az előadás sikerét, bárha a szereplők közül egyik másik nem is aknázza ki teljesen szerepe komikumát, mint pl. Szendrey, kinek Duralja jól indulatoskodott ugyan, de a zeneszerzéssel lelkesebben kellett volna vesződnie; vagy Győre, kinek Corbulonján nem érzett meg a vad világrészekbeli modor nyersesége. Breznay és Tolnayné öntudatosan érvényesíté játékában azt a szellemet, mely kinek-kinek szerepét áthatja. R. Balogh Etel és Vihary játéka is teljesen correct volt, bárha amaz tehetsége kiváltképen az ideális jellemképek alakítására utalja, emennek pedig a komoly jellemek kevésbé tartoznak szerepköréhez.

Csütörtök, okt. 2. Künn vadul üvölt a Fall megkésétt szélviharja, benn szelid érzésekről regél Crémieux és Deconrelle „Konstantin abbé“-ja, egy dramatizált regény, jobban mondva idyll, melyben a milliók romanticismusát teljesen elnyomja a kedélyek természetes egyszerűsége meg az érzelmek tisztasága és mélysége. Kár, hogy ez idylli jelenetek, melyeken némely valószínűtlenségek dacára sokszor meg-megilletődünk, jóformán üres padok előtt játszódtak le, sajnáljuk érte a jó igyekezetű Gyurman Alicet is, kinek jutalomjátéka épen ez estére esett. Különben az előadást sem mondhatjuk minden tekintetben sikerültnek. Paul ugyancsak jámbor egy mamlasz volt, mert hát Kövesdy a darabban előforduló világos és határozott,

ujjmutatások dacára még sejteni sem látszott Paul jellemét, ezt a „párisias“ bonvivant, ezt az ugynevezett „jó fiut“ az ő alapjában véve nemes szívével, felszínes világnézetével s kedélye üdeségével. Azt hisszük, Szendrey jobban jászotta volna, jobban, nemcsak mint Kövesdy, de jobban mint a hogy a saját szerepét Jeant játszotta. Breznay játékában eléggé kiérzett a derék abbé szívjósága, bár tekintete néha inkább komor volt, mint komoly s hangjában sem volt elegendő lágy-ság. A legsikerültebb alakítások Scottne és Bettina voltak, amabban R. Balogh Etel ragyogtatta gondos művészetét és egyéniséges szeretetreméltóságát, emebben Gyurman Alice hiven utánozta bájos „kis mamája“ kedves nyíltságát és érzelmes lélkületét. Laverdens grófné (Kissné) jól bevált intrikus mamának.

Mephisto.

Rónayné jutalomjátéka.

1890. okt. 4.

A jutalomjátékról szóló teljesebb referátát színházi értesítőnk a jövő heti számban hozza. Egyelőre itt csak az elismerés egyik legnevezetesebb mozzanatát, a művésznő szarvasi tisztelőinek koszorújához mellékelt levél tartalmát közöljük.

Kiül:

Nagyságos

Rónayné, Balogh Etel
urnőnek

Szarvason.

Mélyen Tisztelt Művésznő,

Fogadjon Nagyságod kitünő művészi képességei és szép hivatása teljesítésében itt nálunk kifejtett buzgalma iránt tartozó elismerésünk és hódolatunk imezen szerény nyilvánulását. Vajha módunkban állana a magyar színművészet oly lelkes papnőjének, mint Nagyságod, pályájáról minden rögöt elsimítani. Am ihlesse s emelje Nagyságodnak lélkét aza tudat, hogy valahányszor a magyar színművészet oltára elé lép, a magyar nemzeti cultura ten plomában jár, s a kik a magyar nemzeti cultura lángját ápolják, azoknak munkája áldott, azoknak emléke szent.

Isten áldja meg Nagyságodat.

Hazafias üdvözléssel vagyunk Szarvason, 1890. október 4-én

Nagyságodnak

Szarvasi Tisztelői.

MI UJSÁG?

A hétről

Az őszi fagyos lehellete suhan végig a város üres utcáin, hatalmas porfelhőt kergelve maga előtt, s a hirtelen előrántott felöltök gallórájába temetett füleknek az újra látott varjúk káromják a mementő morit; hullnak a nyárfák sárgult levelei, s az ártézi kút langyos vize gőzölve csobog a hideg légben. Itt az őszi Természetes melegforrásaink közül csak a föld melege marad hű hozzánk, melynek kandalójához, a temetőbe kívánczunk. Az eltávozott Margó Célia sem gyűjt már, s ha nem lenne még köztünk a bájos Rónayné, bátran mondhatnók, hogy a kis „Lolot“ koszorújába lelkesedésünk utolsó virágjait fontuk. Elment az operette s a dráma nem melegít. Befagyott a Margó-bankett, mint a „Szökött katona“ műkedvelői előadása vagy mint a „szolnoki deputáció“ kár, hogy Jules Verne-nek kevés volt a mele-melonitja — magyarul puskapora — s nem volt képes „Világ feltordulásá“-ban a föld tengelyét kiigazitva örök nyarat teremteni. Ugy-e tisztelt bizottság?

Bizony magam is fázom már, s ha az őszi öröme, a szüret itt nem volna, az én

tollamba is befagyna a tinta. Nem ugyan „hegyen völgyön“ — csak rónán lakadalom s a szedők dalától viszhangzik a maczó-éri szomszedság: az „Anna liget“ vén fái. Mennyi szép névvel gazdagabbak e fák, s köztök az ismert „Normafa“, melyek türelmes kérgén évtizedek óta szaporodnak a színészek monogrammjai. Lám, minden idegen jobban ismeri e bájos liget becsét, mint mi, s a fürdős rozzant oszlokjai naponta „szállítják oda a vándor turistákat: ugy látszik hogy minket nem a természet esendje, csak a boldog emlékezetű „tánczezal egybekötött kirándulás“ vonz.

Isten veletek távozó vendégeink! unalmas napjaink búbajos ördögüzői, kedves színészek. Jertek vissza, várunk!

Jövőre lesz rá gondunk, hogy kikerüljünk az atyai gondoskodás alól, a casinó jó hírének, s a mi még jobb erkölcsainknak áldott örei ne álljanak közénk, Z.

A nőegylet adománya. A szarvasi jótékony nőegylet a társulati el- és polg. leányiskola részére az időnkre is 100 forintnyi segélyt utalványozott.

Áthelyezés. MolitoriszTadé, a békés-szentandrás r. kath. egyház segédlelkésze, püspöki intézkedés folytán biharmegyei Bodonospatakra helyeztetett adminisztrátors minőségben. Helyét Szentandrás Szabó Istán nagyváradi karkáplán foglalta el.

Esküvő. Kmecz Mihály, szabadkai kereskedő f. hó 11-én vezeti oltárhoz Dely Hermin kisasszonyt.

A szüret városunk határában a múlt héten teljesen befejeződött. Legtöbb helyen kevés munkával esett meg, mivelhogy nem igen volt mit — szedni. Egy-egy népesebb család nem is szorult szedőkre, csak kivitte a familia apraját, nagyját; azok aztán szépen „leebédelték“ az egész évi termést. De általában szerfölött gyengének mondható az idei szüret eredménye, annyira, hogy szerencsés ember, aki ez évben rendes termésnek egy harmadrészét elszűrhetette.

Hálaisteni tisztelet volt tegnap d. e. 11 órakor a r. k. templomban, ő felsége a király nevenapja alkalmából.

Ovoda-ügy. A Maresék Etel k.-a. által folyó évben nyitott magán ovodát Kieska Berta okl. tanítónő vette át. M. kisasszony nevelőnői állást vállalt egy temesmegyei előkelő családnál, s körünkhől távozván, ez úton mond köszönetet mindazon szülőknek, kik őt s intézetét bizalmukkal megtisztelték.

Halálozás. Dr. Frey Lipót, Békés város orvosa, múlt hó 28-án, 68 éves korában szívszélhűdés következtében meghalt, gyászoló özvegyet, 6 árva, és három unokát hagyva maga után. Temetése általános részvét mellett múlt hó 30-án ment végbe. Özv. Jekelfalussy J.-né, Hrabéczy Ernő áll. főnök nejének szül. Jancsó Etelnek nagyanyja szélhűdés következtében pár napi szenvedés után szintén elhunyt Szarvason múlt hó 26-án.

Ártézi kutunk vállalkozója, Zsigmondy Béla levelet intézett Szarvas város tanácsához, hogy e napokban a kút fúrott lyukát felméri s a kifolyó víz-mennyiséget megállapítandja, s mihelyt a víz emelkedési ereje tisztába hozatik,

a kút felülépitménye tekintetében a tárgyalást megkezdendi. Erdemes — ugymond — ezt némi csinnal kiállítani, hogy piacunknak díszére váljék. Az ehhez szükséges facsöveket már meg is rendelte. A város képvisellete múlt hétfői gyűlésében ezen értesítést helyeslő tudomásul vette. — Kívánatos lenne azonban, hogy a kifolyó felesleg viz, földalatti esöveken még egy építendő reservoirba (vízartóba) gyűjtetnék, s ott második kút gyanánt használtatnék, p. o. a főuteza sarkolatánál a gr. Balza-féle istálló épület sarkán, vagy az evang. nagytemplomtéren, honnan a vízfelesleg földalatti csatornán az elzárt Körös medrébe vezetettnek. Ez ugy a tűzrendészet, mint a közegészség érdekében fölülte czélszerű intézkedés lenne.

Tanügyi statisztika. A szarvasi ág. h. ev. főgymnásiumba a folyó tanévre beiratkozott összesen 364 növendék; — ebből 355 nyilvános, 9 magános. A főgymnásium népessége anyanyelvét illetőleg következőkép oszlik meg: van 350 magyar, 1 német, 3 román, és 10 tót. Vallásra nézve: ág. h. ev. 192, ev. ref. 25, róm. kath. 90, gör. kel. 13, mőzesvalásu 44. Honosság tekintetében: helybeli 113, megyebeli 108, más megyebeli 141, külföldi 1. A tanulók szülőinek polgári állását tekintve: őstermelő 52, iparos, kereskedő, vállalkozó 115, állami s közs. tisztviselő 68, magántisztviselő 25, értelmiségi 100, cseléd, szolga 4. — Életkorra nézve, a tanulók között van: 9 éves 6, 10 éves 21, 11 éves 37, 12 éves 44, 13 éves 48, 14 éves 49, 15 éves 49, 16 éves 31, 17 éves 44, 18 é. 17, 19 éves 14, 20 éves, és húszon felül 4 tanuló.

A száj- és körömfájás ujabban a berényi határban levő Pusztafélhalmom, úgy szintén a tóni-szállási legelőn is mutatkozik.

Falb Rudolf kritikus napja, — mely szept. 28-ára volt jósolva, — csakugyan beütött — okt. 2-án. Egész délután nagy szél dühöngött nem csak nálunk, de — hirlapi értesülések szerint csaknem országszerte. A kritikus nap kritikus voltát azonban legjobban érezte Gyurmanu Alice, a szintársulat ifju naivája, kinek csütörtöki jutalomjátéka, az irgalmatlan rossz idő következtében üres ház előtt folyt le.

Önképzőkori alakuló gyűlés tartatott múlt hó 25. a főgymnásiumi ifjuság körében. Az elnöki tisztségre újból Moravcsik Géza tanárt nyerték meg, ki ily minőségben is évek óta fáradhatlan vezetője az ifjuság szellemi munkálkodásának. A tisztviselő-választás eredményét következőkben adjuk: Megválasztattak: alelnök-titkárrá: Makula Károly; jegyzővé: Ursziuyi János; könyvtárnokká: Mocskonyi Zsiga, és Ott Béla; a „Zsengék“ főszerkesztőjévé: Fischein Soma; szerkesztővé Mauer Károly VIII. éves tanulók; pénztárnokká: Lichtenstein Zoltán; levéltárnokká: Balázs András; ellenőrré: Achim Károly, VII. évesek.

Földmunkalat. A mezőtúri határban alakítandó kikötőhely földmunkalatai már megkezdődtek.

Figyelmeztetés. Mindazon gazdáknak a kik jószágaiknál száj- vagy körömfájás jeleit veszik észre, szigoru kötelességévé tette az előljárásság az erről való sürgős jelentéstételt.

folytán malmainknak sikerült árendeményeket kieszközölni és pedig összesen 15 knyi magasságban. Kitünt azonban, hogy a jelentékenyebb szállítások csak néhány napra szorítottak miatt is a hét végén a bizalom megint helyre állt és az említett árveszteség részben kipótoltatott.

A heti forgalom helyben csak körülbelül 2000 mázsára rugott és az üzlet múlt heti jegyzésekhez viszonyítva 10 krral gyengült árakkal zárul.

A mai piacon eladatott:

Buza elsőrendű piros	6.75—6.90
„ középminőségű	6.60—6.75
Árpa, takarmány	5.40—5.50
„ jobbminőségű	5.50—6.—
Csöves tengeri	2.60—2.80
Heremag, luczerna	43.00—45.00

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Vercs Lajos Gyoma. Az értesítőt a tankönyvjegyzékkel együtt elküldtem. Tandíjat nem kell fizetni, a magánosi szolgálat díja 25 frt.

A. B. Köszönöm a cikket is, meg a terjedelmes éremagvas levelet is.

Budapestre. Az őszre vált idővel csak tán nem dermedt meg a lapunk iránt való érdeklődés? Hová lett az a csapongó „berényi hangulat,“ — óh Rip-rip?

Vasúti menetrend.

Ervényes 1890. jun. 1-től kezdve.

Szarvas-Mezőtúr sz. v.	ind. d. e.	9.34
	érk. d. e.	10.20
„ „ vegyes vonat	ind. d. u.	2.20
	érk. d. u.	3.16

Mezőtúr-Szarvas sz. v.	ind. d. u.	5.30
	érk. d. u.	6.16
vegy. von.	ind. délben	12.39
	érk. d. u.	1.25

Aradról Budapest felé.

Személyvonat	Aradról	ind. délben	12.10
	Csaba	érk. d. u.	1.42
„	„	ind. d. u.	1.54
	Mezőtúr	érk. d. u.	3.21
„	„	ind. d. u.	3.29
	Budapest	érk. este	7.45
Gyorsvonat	Aradról	ind. reggel	7.45
	Csaba	érk. d. e.	9.07
„	„	ind. „	9.14
	Mezőtúr	érk. „	10.33
„	„	ind. „	10.34
	Budapest	érk. d. u.	1.55

Budapestről Arad felé.

Személyvonat	Budapestről	ind. reggel	8.15
	Mezőtúr	érk. délben	12.22
„	„	ind. „	12.23
	Csaba	érk. d. u.	1.53
„	„	ind. d. u.	2.18
	Aradra	érk. d. u.	3.50
Gyorsvonat	Budapestről	ind. d. u.	2.00
	Mezőtúr	érk. d. u.	5.17
„	„	ind. d. u.	5.18
	Csaba	érk. d. u.	6.40
„	„	ind. d. u.	6.47
	Aradra	érk. este	8.10

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **VARGA JÓZSEF.**

Nyiltér.*)

Főhívás! A földműveléssel foglalkozó gazdaközöniséget tisztelettel figyelmeztetni van szerencsénk, hogy a rohamosan érkezett megrendelések a múlt szezonban olyan munkahalmaz elé állítottak bennünket, hogy csak erőfeszítéssel voltunk képesek a gazdaközöniség kívánalmának eleget tenni. Ezt szem előtt tartva szükségesnek tartjuk már most jó előre azzal a tiszteletteljes figyelmeztetéssel járulni a nagyérdemű gazdaközöniséghez *méltóztatásnak ezentúl megrendeléseikkel bennünket a kellő időben megtisztelni, hogy a szállítás pontos határidejét betarthatassuk és elősegíthessük,* hogy a szükséges gazdasági eszközök a gazda rendelkezésére idejében kéznél lehessenek.

Tisztelettel:

Az „Első magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat“ üzletvezetősége. Budapest, külső váci-út 7. szám.

*) E cím alatt közlöttékért nem felelős a Szerk.

Kis-Hirdető.

E rovat alatt eladás, vétel, s cserére vonatkozó ajánlatokat, s tudakozódásokat közlünk; egyszeri beíratásért minden szó után csupán 2 krajczár fizetendő.

Le f o c h é f e g y v e r j ó karban levő, jutányos áron eladó. Cím megtudható a kiadóhivatalban.

H e g e d ű ó r á k adására ajánlkozik egy praxissal bíró egyén. Címe megtudható a kiadóhivatalban.

Használt t a k a r é k t ű z h e l y eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Jó karban tartott szőlő a temető alatt, olcsón eladó, Bővebbet a kiadóhivatalban.

Jó házi kosztót keresek. Ajánlatok „Agglegény“ c. alatt a kiadóhivatalba intézendők.

Jó állapotbanlevő ágyak, — diákszobába különösen alkalmasok eladásra ajánlatnak. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Finom csemege faj szőlő olcsón kapható. Hol? Megmondják a kiadóhivatalban.

Igen olcsó nád kapható. Firma iránt tájékoztat a kiadóhivatal.

Borbély és fodrász üzletbe kínálkozik ez uton tanonczul, egy 13 éves elemi iskolái jeles sikerrel végzett fiu, iparos szülők gyermekek viddék. Bővebb értesítést a kiadóhivatalban.

Igen fontos mindenkire nézve!

A munkás-sztrájk

Bécsben, valamint kedvezőtlen üzleti viszonyok arra kényszeríték a G. M. és Társa-féle nagy vászongyárat, hogy működését beszüntesse, s csődtöt jelentsen. Alulírott a csődtömegből az összes árukészletet megvásárolván, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legkitünőbb férfi- és női fehérneműeket az alábbi hihetetlen olcsó árakon küldhetem megrendelőimnek:

- 3 drb. férfing legjobb minőségű vastag lenből csak 2.75
- 3 pár férfi alsónadrág „ „ „ „ 2.55
- 6 drb. férfi inggallér, felálló, vagy lehajtott 4-szeres „ —.95
- 6 pár férfi kezeltő, legjobb minőség 4-szeres „ 1.85
- 6 pár férfi harisnya, kötött, fehér, vagy tartós színben „ 1.—
- 6 pár férfi normál gyapjúharisnya, legjobb minőség „ 1.45
- 6 drb. férfi nyakraváló, legegészségs mintá „ —.95
- 3 drb. női ing, Chiffonból, gazdag himzéssel „ 2.95
- 3 pár női nadrág „ „ „ „ 2.9
- 3 drb. éjjeli Corsette „ „ „ „ 2.75
- 3 drb. alsó szoknya „ „ „ „ 2.95
- 6 pár női harisnya, kötött, fehér vagy tartós színben gyapóból m. színben 1.75
- 6 pár női normálgyapjú harisnya, legjobb minőség „ 1.75
- 6 drb. konyhakötő, bordürrel és betéttel „ 1.75
- 12 „ zsebkendő, színes szegélylyel beszegve „ 1.25
- 6 „ tiszta len-zsebkendő, legjobb minőség „ 1.45
- 4 „ Piquet törülköző, rojttal „ —.95
- 6 „ tiszta len-törülköző, fehér, színes szegélylyel „ 1.55
- 6 „ asztal len-asztalkendő, komplett nagy „ 1.45
- 6 „ tiszta len-konyharuta „ —.85
- 6 „ portörő beszegve „ —.75
- Fehér csipke függönyök, legfinomabb francia mintában egy ablakra „ 2.25
- Diszes jute-függönyök, drapériával és rojttal egy ablakra „ 1.75
- Angol urí uti plaid tiszta gyapjuból „ 4.75
- 6 Ripsz-garnitúra, legszebb színekben, mely áll: 1 asztal és 2 ágyterítóből selyem bojtokkal „ 4.25

Szétküldés minden felé az összegnek előleges beküldése vagy utánvét mellett; mégis, mint legolcsóbb mód, ajánlatosabb a pénzt előre beküldeni, mivel ez által a postailleték megtakaríttatik, s ez esetben az árut csomagozást költség felszámítása nélkül elegáns tokban küldjük.

Czim: „Gans Bécsi áruháza“

